

Jeg er sådan set meget enig med hr. Peter Skaarup i, at der ikke er tale om, at vi med det her lovforslag får en løsning. Derfor er det jo også så sært, og det må være så sært for alle dem, der sidder derhjemme og hører den her diskussion, at se Dansk Folkeparti puste sig op og lade som om, at det her lovforslag er en stor sejr, og nu stemmer man for det med glæde. Det rykker ikke en tøddel i forhold til det helt grundlæggende spørgsmål eller det problem, vi står med.

Jeg hæftede mig da også ved, at hr. Peter Skaarup brugte det meste af sin taletid i sin indledende tale på at foregribe den arbejdsgruppe, der kommer. Derfor skal mit sidste spørgsmål til hr. Peter Skaarup også bare være: Hvorfor kan man så ikke afvente de forslag og de løsninger, som den arbejdsgruppe kommer med? Vi deltager gerne i diskussionen om at løse problemet med, hvad vi stiller op med farlige udlændinge på tålt ophold, udlændinge på tålt ophold, som er til fare for statens sikkerhed osv. Det deltager vi meget gerne i, men vi deltager simpelt hen ikke i det her paradespil, som hele behandlingen af det her lovforslag har været. Men hvad med Dansk Folkeparti, hvorfor vil man ikke være med til at vente, til den her arbejdsgruppe barser?

Kl. 14:57

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:57

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved godt, at Socialistisk Folkeparti vil vente et halvt år med at tage stilling. Hvis man gjorde det i alle livets situationer, ville det gå rigtig galt.

Det er rigtigt, at det ikke er den ideelle løsning. Det er det ikke, og det er derfor, at jeg nævnte udvalgsarbejdet. Jeg vil gerne kigge fremad. Det synes jeg er en god ting som politiker at man kigger fremad. Men jeg har slet ikke her under debatten hørt, hverken at Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti eller for så vidt andre ville være med til – hvis det var, at udvalget fandt ud af, at man kunne udvise med de her sikringsaftaler – at udvise tuneseren. Det er ikke lykkedes, og det er heller ikke lykkedes at få et tilsagn om, at man vil være med til elektronisk fodlænke for tuneseren eller andre. Det er heller ikke lykkedes. Så der er ikke noget alternativ fra nogen i den her sag.

Men der er altså det i forslaget her, og der forstår jeg simpelt hen ikke at fru Astrid Krag ikke kan læse indenad, at man ifølge lovgivningen

nu dagligt har meldepligt. Der er nogle sanktioner, hvis man ikke overholder den meldepligt. Det synes jeg trods alt er et skridt i den rigtige retning; det må man sige. Der ligger ikke noget i, at Dansk Folkeparti puster sig op, men vi gør det, vi kan, og jeg kan konstatere, at Kurt Westergaard, efter at vi har været indeover, hele tiden har sagt, at nu er han tryk. Det er det, vores formål er. Han skal være tryk, ligesom andre skal være trykke.

Kl. 14:59

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:59

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Æres den, der æres bør. Derfor synes jeg også, at jeg skulle tage ordet under hr. Peter Skaarups ordførertale, da det her jo i virkeligheden i langt højere grad er Dansk Folkepartis forslag, end det er regeringens forslag. Det var jo et krav for at stemme for finansloven, kunne man forstå.

Det, jeg til gengæld ikke helt forstår, og det, der ærgrer mig utrolig meget, er, at Dansk Folkeparti ikke har haft fokus på at sikre Kurt Westergaards tryghed, sådan som man har sagt i offentligheden, at man ville. Det ærgrer mig, at Dansk Folkeparti tilsyneladende er fuldstændig ligeglad med, hvordan Kurt Westergaards situation er, og hvad man kan gøre for at hjælpe ham i den virkelige verden. Man har jo ikke stillet et krav om – det kunne man have gjort i finanslovforhandlingerne – at kriminelle skulle fanges og dømmes og sættes bag lås og slå. Hvad vil man gøre for at skaffe egentlig tryghed og ikke bare komme med sådan nogle paradeforslag?

Kl. 15:00

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:00

Peter Skaarup (DF):

Ja, det gør vi jo faktisk rigtig meget – heldigvis, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Kriminelle kommer for en dommer, de bliver dømt. Men i den her sag handler det om statens sikkerhed, og det parti, som hr. Simon Emil Ammitzbøll oprindeligt kom fra, er et parti, der netop støttede den lov, der handler om administrative udvisninger, det gjorde Socialdemokraterne også. Det kan godt være, at man har skiftet holdning nu – det kunne jeg måske godt forstå at De Radikale ville, men at Socialdemokraterne ville det, undrer mig så rigtig meget. Men det er så det.